

Ezen a vasárnapon a szentmisénkben azért imádkozunk, hogy erősítsen meg minket az Isten - erősítsen meg a hitben, a reményben és a szeretetben. Végso soron ez minden eucharisztikus ünneplés jelentése: hagyjuk, hogy Isten megerősítsen bennünket. Új erőt akar nekünk adni a szavával és a szentségeivel, hogy ne fáradjunk el a hit, a remény és a szeretet útján.

ÉVKÖZI XVI. VASÁRNAP

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

A jók és a rosszak szétválasztása az ítélet napján következik be.

Abban az időben: Jézus egy másik példabeszédet is mondott a tömegnek: „A mennyek országa olyan, mint amikor egy ember jó magot vetett a földjébe. Míg az emberek aludtak, jött az ellenség, konkolyt vetett a búza közé, és elment. Amikor a vetés kikelt és kalászba szökkent, felütötte fejét a konkoly is. Akkor a szolgák odamentek a gazdához, és megkérdezték: »Uram, te ugye jó magot vetettél a földedbe? Honnét került hát bele a konkoly?» Az így válaszolt: „Ellenséges ember műve ez.” A szolgák erre megkérdezték: „Akarod-e, hogy elmenjünk és kiszedjük belőle?” Ő azonban így felelt: „Nem, nehogy a búzát is kitepjétek, amikor a konkolyt kiszeditek! Hagyjátok, hadd nőjön az aratásig mindkettő. Aratáskor majd megmondom az aratóknak: Előbb a konkolyt gyűjtsétek össze, kössétek kévébe, hogy elége ssük, a búzát pedig hordjátok a magtáramba!” *

Azután egy másik példabeszédet is mondott nekik: „A mennyek országa olyan, mint a mustármag, amelyet egy ember elvetett a földjébe. Bár kisebb ez minden más magnál, mégis, amikor felnő, nagyobb minden veteménynél. Fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai és ágai között fészket raknak.”

Végül ezt a példabeszédet mondta nekik: „A mennyek országa olyan, mint a kovász, amelyet fog az asszony, belekever három véka lisztbe, és az egész megkel tőle.” Mindezt példabeszédekben mondta el Jézus a sokaságnak, és példabeszéd nélkül nem mondott nekik semmit, hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott: Példabeszédekre nyitom ajkamat, s hirdetem, mi rejtve volt a világ kezdetétől. Akkor elbocsátotta a tömeget, és hazament. Tanítványai pedig odajárultak hozzá és kérték: „Magyarázd meg nekünk a szántóföldről

és a konkolyról szóló példabeszédet!” Erre ő ezekkel a szavakkal válaszolt: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia. A szántóföld a világ, a jó mag az ország fiai, a konkoly pedig a gonosz fiai. Az ellenség, aki ezeket elveti – az ördög. Az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzre vetve elégetik, úgy Ezek az evangélium igéi.

lesz a világ végén is. Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjék össze országában mindazt, ami botrányos, és minden törvénszegőt. Ezeket tüzes kemencébe vetik, ott sírás lesz és fogcsikorgatás. Az igazak pedig mint a nap, ragyogni fognak Atyjuk országában. Akinek van füle, hallja meg!”

A búza és a konkoly

Egy prédikációnak, amely a Szentírás egy adott szövegéről szól, a legfontosabb, hogy azt összekapcsolja az emberek mindennapi életével. A talaj feletti gyomokról és vetőmagokról, amelyről ma

hallottunk, számtalan élethelyzetben találkozhatunk. Hogyan kell ezt értelmezni?

“Hagyjátok, hadd nőjön az aratásig mindkettő.” - mondja Jézus a mai evangéliumban. Meg tudjuk még ma tenni: várni? Van még türelmünk? Olyan időben élünk, amelyben mindennek gyorsan végbe kell mennie, meg kell történnie. Ha egy kis vigasz számunkra, a korábbi időkben is kérdés volt a türelmetlenség. **Szalézi Szent Ferenc** több mint 400 évvel ezelőtt írta: *“Legyen türelmes mindenkivel szemben, de elsősorban önmagával. Azt mondom, hogy nem szabad zavarba esned tökéletlenségeid miatt, és mindig bátornak kell lenni, hogy újra felkelj. Örülök, hogy minden nap újrakezded - nincs jobb élet a lelki élet megvalósítására, mint az, hogy újra és újrakezdeni, s soha ne gondol, hogy eleget tett.”*¹

¹ Deutsche Ausgabe, Buch 6. Seite 138 (fordította: Varga G.)

A növekedés és az érés ideje

Számomra ezek a mondatok valódi bátorítást jelentenek. **A türelem - akkor és pontosan ma is - fontos elem az interperszonális kapcsolatokban. És: mindig újra tudjuk kezdeni. Minden**

nap egy új kezdet, még a keresztény életben is. Nemcsak a természetben van ideje a növekedésnek és az érésnek, hanem nekünk, embereknek is. Emberségünkben növekednünk és érnünk kell.

A mindennapi élet során sokszor nem foglalkozunk az egyházi törvényekkel, a kánonjoggal és nem kérdezzük meg a feletteseinket. Mit mondana Jézus? Mit csinálna a helyemben? Hogyan akarta ezt Jézus közössége? Ez a megközelítés nem mindig megfelelő, de egyre gyakrabban célravezető.

A pap mindennapi élete

Eme kérdések fényében néhány konkrét példát szeretnék bemutatni, amely a lelkipásztori szolgálatból hozni és megerősíteni.

Kereszteléskor a két félnek elvileg katolikusnak kellene lennie. De néha a protestáns keresztszülők jobban teljesítik

a feladatukat, akik megélik a hitüket, mint a katolikusok, az úgynevezett "holttestek".

A múltban az embereket, akik elhagyták az Egyházat, nem temették el katolikus temetőben. Most már szabad. Tudjuk, hogy a kilépett személy elhagyja az egyházi hozzájárulást fizetők közösségét vagy a hitünk közösségét, valójában kilépni nem lehetséges, hiszen a kilépett személy meg lett keresztelve és bérálva, ami

eltörölhetetlen jegyet hagy a lélekben. *“Hagyjátok, hadd nőjön az aratásig mindkettő.”*

Az egyházi esküvőkre szigorú szabályok vonatkoznak. Egy jegyespár szombat délután akart megházasodni. A titkárnő elutasította: Ez nem lehetséges, az esküvői szertartások csak 14 és 16 órakor lehetségesek, de egy keresztelést már beírtak 15 órára. Az új plébános azt mondta neki: “Egyszerű, az esküvő legyen fél kettőkor.” Erre a titkárnő: “De ez a szabályok ellen van.” A plébános: “Akkor ezeket a szabályokat meg kell változtatni.” A titkárnő továbbra is állhatatoskodott. A plébános próbálta megmagyarázni: “Ha a jegyespár jó tapasztalatokkal rendelkezik az Egyházzal, akkor nem fog róla rosszakat mondani. És ha ennek a tapasztalatnak az alapján néhány év múlva nem hagyják el az Egyházat, akkor már sok mindent elértünk, lelkipásztori szempontból, sőt monetárisan is, mert hiszen nekik köszönhetjük, hogy dolgozhatunk. Tehát legyen nagylelkű!”

Mit tenne Jézus?

Mit mondana Jézus, mit tette ilyen helyzetekben? Szeretettel és együttérzéssel kezeli az embereket. Nagylelkű és ezért távollátó. *“Hagyjátok, hadd nőjön az aratásig mindkettő.”* **Légy türelmes és várj.** Jézus először az embert

nézte és csak azután a szabályokat. *“A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért”*² - mondta Jézus egyszer a farizeusoknak és az írástudóknak. Jézus nem félt az emberekkel való érintkezéstől. Számára mindig az emberek voltak beszédeinek és találkozóinak középpontjában. **Megtanulhatjuk tőle a türelmet és a várakozást!** Kit és mit kell megváltoztatnunk az Egyházban, de mindenekelőtt bennünk és bennem?

² Mt 2,27